

nødvendigt at indrømme dette ved Lov, da Bevillingsvæsenet henhører under det administrative Gebeet, og han har søgt en Støtte for denne Mening i Grundlovens § 32; men jeg troer, at Grundlovens § 32 netop tilliger det aldeles Modsatte. Det hedder deri: „Kongen meddeeler deels umiddelbart, deels igjennem vedkommende Regjeringsmyndigheder saadanne Bevillinger og Undtagelser fra de nugældende Love, som ifølge de hidtil gjældende Regler have været i Brug. „De nugældende Love“, maa man vel lægge Mærke til, er der kun Tale om; og, da her er en ny Lov — idetmindste maa den vel betragtes som en ny Lov — finder denne § 32 aldeles ikke Anvendelse herpaa. Jeg troer ogsaa, at det var denne store Betænkelse, man havde ved det hidtilværende Bevillingsvæsen i Rigsforsamlingen, at dette Bevillingsvæsen ikke grundede sig paa Loven alene, men at tildeels ogsaa slige Bevillinger blive givne ifølge de vedtagne Regjeringsgrundfætninger, hvorved altsaa Lovene vare udsatte for at lide alle mulige Modificationer, uden at man vidste, hvor Grændsen laa for deres Virksomhed. Det er fornemmeligt dette, troer jeg, der kunde siges imod det hidtilværende Bevillingsvæsen. Naturligviis er det i det Hele ikke ønskeligt, at der saaledes indeholdes en Uvisshed, en Ubestemthed i Loven, men, naar der i enkelte Tilfælde er tilstrækkelig Grund dertil, da bør det vistnok finde Sted, thi Loven vil ellers komme til at lide af en anden Ufuldkommenhed, og i de enkelte Tilfælde, hvor Billigheden bliver krænk- ket, vil det søles, at Loven ikke er, som den burde være.

Forsaauidt den 3die Landstingsmand for den niende Valgfreds (M. P. Bruun) har meent, at Bemyndigelsen i Paragraphen strakte sig ikke blot til enkelte Personer, men til hele Districter, og har omtalt en mulig Undtagelse for Flensborg, naar det kunde stilles under andre Goldforhold end de øvrige Slesvig, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at Udvalget har rigtigt nok antaget, at der kun var Tale om Undtagelser i enkelte bestemte Tilfælde. Dette synes nemlig at følge af Lovgrunden, navnligt deraf, at disse Undtagelser skulle støtte sig til Attestationer, om hvis Paalidelighed

der bliver Spørgsmaal. Det Tilfælde, som det ærede Medlem har sigtet til, veed jeg ikke, om der var Mulighed for kunde indtræde, nemlig, at der virkelig kunde forudsættes slige Goldforhold, under hvilke der ikke kunde være nogen Frygt for, at de nødvendige Attestationer ogsaa vare tilstrækkeligt paalidelige. Jeg har ikke havt Leilighed til at conferere med Comiteen herom; men det forekommer mig rigtig nok, at, hvis et sligt Tilfælde, som det forudsatte, skulde indtræffe, da vilde det mindre kvalificere sig til at afgjøres ved en Regjeringsbevilling, men at der maaffee i saa Fald kunde gives en provisorisk Lov. Jeg skal imidlertid henstille dette og navnligt afvente den hoiatagtede Ministers Uttringer med Hensyn til dette Punkt.

Finantsministeren: Jeg er meget langt fra at misfjende de Betænkelseheder og de Misligheder, der ere forbundne med en saadan udtryffeligg Bemyndiggelse for Finantsministeriet, som indeholdes i Lovudkastets § 2, og det kunde da forsaavidt synes, at det maatte være Finantsministeriet det Samme, om Rigsdagen meddeelte en saadan udtryffeligg Bemyndiggelse eller ikke, idet Rigsdagen ansaae den nødvendigg Bemyndiggelse for Regjeringen at ligge allerede i Grundloven. At Regjeringen har antaget ved Grundloven ialtsald ikke at være udelukket fra at ansee sig bemyndiget til at anvende den fornødne Magt i saa Henseende, inden Rigsdagen kom sammen, fremgaaer af selve Motiverne, hvori det udtryffeligg er udtalt, at først Handelsministeriet og siden Finantsministeriet, altsaa baade før og efter Grundloven, har anseet sig nødvendigg og derfor forpligtet til at gaae frem med nogen discretionair Myndigg i saa Henseende. Men jeg troer tilligg, at det maa billigg, at Finantsministeriet ikke har kunnet ansee det ønskeligg, uden at dette gjordes til Gjenstand for Discussion paa Rigsdagen, at forlænge denne Tilstand ud over Nødvendiggheeden. For Regjeringen ialmindeligghe og for Finantsministeriet isærdelessh er det altid ubehageligg al skulle anvende en saadan Bemyndiggelse, men dobbelt, naar det ikke paa den første Rigsdag, der kommer sammen, har været anerkendt, at den er nødvendigg. Dette er Hensigtten med Lovudkastets